

Sygn. akt I CSK 135/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa L. G.

przeciwko R. [...] S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 listopada 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 lipca 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 (jeden tysiąc
osiemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na jej oczywistej zasadności wynikającej z naruszenia wskazanych w skardze przepisów oraz potrzebie wykładni art. 35 ustawy z dnia 12.03.1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości, a także art. 224 § 2 w zw. z art. 225 k.c. w zw. z art. 230 k.c. i art. 415 k.c.

Wniosku skarżącej nie sposób jednak podzielić, gdyż skarga kasacyjna została wniesiona z pominięciem ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd drugiej instancji w zaskarżonym orzeczeniu. Z ustaleń tych, mających w postępowaniu kasacyjnym wiążący charakter (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) wynika, że pozwanemu przysługuje tytuł prawny do zajmowania tej części gruntu należącego do skarżącej, nad którym przebiega napowietrzna linia energetyczna. Podstawą tą jest wciąż obowiązująca i w żaden sposób niezaskarżona decyzja Naczelnika Dzielnicy [...] z dnia 3 lipca 1980 r. zezwalająca poprzednikowi prawnemu pozwanego na przeprowadzenie takiej linii nad działką, obecnie należąca do powódki. Faktu tego nie mogą podważyć zarzuty naruszenia art. 386 § 6 k.p.c., tym bardziej, że rację ma Sąd Okręgowy, który wskazuje, że wykładnia prawa dokonana przez Sąd Apelacyjny jedynie na marginesie rozstrzygnięcia apelacji nie wiąże sądu ponownie rozpoznającego sprawę po uchyleniu orzeczenia i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania. Okolicznością tą zaś była niewątpliwie ocena, że wskazana decyzja nie stanowiła podstawy do całkowitego i trwałego pozbawienia właściciela nieruchomości praw do gruntu w zakresie przebiegu wskazanej linii energetycznej. Sąd apelacyjny uchylił bowiem zaskarżone orzeczenie w poprzednim postępowaniu ze względu na brak legitymacji procesowej

pozwanego, a nie ze względu na niewiążący charakter decyzji. Nie bez znaczenia jest także, że poprzednikom prawnym skarżącej przysługiwała droga uzyskania odpowiedniego odszkodowania z tytułu wywłaszczenia nieruchomości dokonanego na podstawie postanowień ustawy z 1958 r., z którego nie skorzystali. Skarżąca nabyła nieruchomość dopiero w 2004 r. i jak wynika z akt sprawy była szczegółowo poinformowana przez pozwanego o stanie faktycznym i prawnym związanym z istniejącą linią energetyczną.

Szczegółowa analiza skargi nie potwierdza także wniosku, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw